

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 70

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

9 marca 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2013/C 70/01

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6808 – PAI Partners/Industrial Parts Holding) ⁽¹⁾

1

III *Akty przygotowawcze*

Europejski Bank Centralny

2013/C 70/02

Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących produktów inwestycyjnych (CON/2012/103)

2

PL

Cena:
3 EUR⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2013/C 70/03	Kursy walutowe euro	9
2013/C 70/04	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 19 czerwca 2012 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/39.966 – Rozdzielnice z izolacją gazową (grzywny) – Sprawozdawca: Irlandia	10
2013/C 70/05	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – COMP/39.966 – Rozdzielnice z izolacją gazową (ponowne nałożenie grzywien)	11
2013/C 70/06	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. zmieniającej decyzję C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz art. 53 Porozumienia EOG w zakresie w jakim jej adresatem były Mitsubishi Electric Corporation i Toshiba Corporation (Sprawa COMP/39.966 – Rozdzielnice z izolacją gazową – Grzywny) (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 4381) ⁽¹⁾	12

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2013/C 70/07	Krajowa procedura portugalska dotycząca przyznania ograniczonych praw przewozowych	14
2013/C 70/08	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) ⁽¹⁾	26
2013/C 70/09	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) ⁽¹⁾	27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6808 – PAI Partners/Industrial Parts Holding)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 70/01)

W dniu 11 lutego 2013 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32013M6808 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 11 grudnia 2012 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących produktów inwestycyjnych

(CON/2012/103)

(2013/C 70/02)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniach 11 i 18 września 2012 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek, odpowiednio, Rady Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego, o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących produktów inwestycyjnych⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekt rozporządzenia zawiera postanowienia mające wpływ na przyczynianie się Europejskiego Systemu Banków Centralnych do należytego wykonywania polityk w odniesieniu do stabilności systemu finansowego, zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

EBC z zadowoleniem przyjmuje projekt rozporządzenia, jako że jego celem jest zwiększenie przejrzystości detalicznych produktów inwestycyjnych oraz umożliwienie inwestorom indywidualnym zrozumienia kluczowych cech i rodzajów ryzyka związanych z produktami inwestycyjnymi oraz porównania cech różnych produktów. Odpowiednie wymogi w zakresie ujawniania informacji wspierają ochronę konsumenta, co odgrywa kluczową rolę w zachowaniu stabilności systemu finansowego.

Uwagi szczegółowe

1. *Spójność z innymi inicjatywami ustawodawczymi Unii Europejskiej*
- 1.1. Wymogom w zakresie ujawniania informacji powinny towarzyszyć odpowiednie kompetencje nadzorcze, zarówno na poziomie krajowym jak i na poziomie Unii, do zakazania lub wprowadzenia ograniczeń w zakresie wprowadzania na rynek, dystrybucji lub sprzedaży określonych instrumentów finansowych w przypadku zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, stabilności całego systemu finansowego lub części tego systemu lub ochrony inwestorów⁽²⁾. EBC podkreśla znaczenie zapewnienia, aby prawo Unii w obszarze usług finansowych gwarantowało Europejskim Urzędom Nadzoru oraz właściwym organom krajowym odpowiednie uprawnienia w zakresie interwencji. W szczególności nadzorcy bankowi i ubezpieczeniowi mogą otrzymać uprawnienia w zakresie interwencji podobne do tych, jakie zostały przyznane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) oraz właściwym organom krajowym na podstawie projektu

⁽¹⁾ COM(2012) 352 final.

⁽²⁾ Zob. pkt 21.1 opinii EBC CON/2012/21 z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie: (i) projektu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady; (ii) projektu rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EMIR) w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji; (iii) projektu dyrektywy w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku oraz (iv) projektu rozporządzenia w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. C 161 z 7.6.2012, s. 3). Opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem: <http://www.ecb.europa.eu>.

rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EMIR) w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji (zwanego dalej „projektem rozporządzenia MiFIR”) ⁽¹⁾.

- 1.2. Poza harmonizacją informacji przekazywanych przed zawarciem umowy, wprowadzaną przez projekt rozporządzenia, EBC zaleca także ujednolicenie wymogów w zakresie praktyk rynkowych dotyczących sprzedaży produktów finansowych we wszystkich sektorach usług finansowych, w tym – tam, gdzie ma to zastosowanie – w sposób zgodny z już zaproponowanymi środkami ⁽²⁾.
- 1.3. I wreszcie należy zapewnić równe warunki konkurencji pomiędzy różnymi typami produktów inwestycyjnych, aby uniknąć arbitrażu regulacyjnego ze szkodą dla produktów inwestycyjnych nieobjętych zakresem projektu rozporządzenia, takich jak niekompleksowe instrumenty finansowe. Wymogi w zakresie ujawniania informacji dotyczące innych kategorii produktów finansowych zgodnie z istniejącymi przepisami prawa Unii powinny zostać uzupełnione standardowymi dokumentami zawierającymi kluczowe informacje, wprowadzanymi projektem rozporządzenia. Może to w szczególności dotyczyć produktów objętych zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE ⁽³⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) ⁽⁴⁾.

2. Obowiązek sporządzania dokumentów zawierających kluczowe informacje

Projekt rozporządzenia nakłada obowiązek sporządzania dokumentów zawierających kluczowe informacje na twórców produktów inwestycyjnych, którzy ponoszą odpowiedzialność także na podstawie przekazanych informacji ⁽⁵⁾. Inwestorzy indywidualni pozostają jednak w bezpośrednim kontakcie z dystrybutorami, a nie z twórcami produktów inwestycyjnych. Dlatego też dystrybutor produktu inwestycyjnego powinien także ponieść odpowiedzialność za zapewnienie inwestorowi indywidualnemu efektywnej możliwości złożenia skargi przeciwko twórcy i wszczęcia procedury dochodzenia roszczeń w odniesieniu do dokumentu zawierającego kluczowe informacje. Ponadto EBC uważa, że proponowane rozwiązanie powinno zapewniać skuteczne procedury dochodzenia roszczeń również w przypadku sporów transgranicznych, w szczególności w sytuacji, gdy twórca ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

3. Treść dokumentów zawierających kluczowe informacje

EBC zaleca, aby projekt rozporządzenia w sposób wyraźny nakładał obowiązek uwzględnienia w dokumencie zawierającym kluczowe informacje następujących elementów: i) ryzyka kontrahenta, ryzyka operacyjnego i ryzyka płynności związanych z produktem inwestycyjnym; ii) wrażliwości wyników danego produktu na wystąpienie warunków skrajnych oraz iii) składnika produktu wykorzystującego dźwignię finansową, o ile składnik ten może zwielokrotnić mogące wystąpić ryzyka. Takie dodatkowe informacje sprawiają, że dokument zawierający kluczowe informacje nie będzie zmuszał inwestorów do nadmiernego kierowania się przeszłymi wynikami produktu oraz będzie przedstawiał kompletny i uczciwy obraz ryzyka związanego z produktem inwestycyjnym.

4. Sankcje i środki administracyjne

EBC zaleca, aby projekt rozporządzenia został zmieniony w sposób zapewniający harmonizację z innymi proponowanymi aktami prawa Unii ⁽⁶⁾ wprowadzającymi sankcje administracyjne, w szczególności poprzez wprowadzenie przepisów dotyczących administracyjnych sankcji finansowych.

⁽¹⁾ COM(2011) 652 wersja ostateczna, zob. art. 31 i 32.

⁽²⁾ Zob. na przykład zasady dotyczące dozwolonego zakresu usług polegających wyłącznie na realizacji zleceń klientów (*execution-only*), oferowanych przez firmy inwestycyjne, zawarte w art. 25 ust. 3 projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, COM(2011) 656 wersja ostateczna (zwanego dalej „projektem MiFID”).

⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1. Zob. w szczególności art. 183 do 185.

⁽⁵⁾ Zob. art. 5 projektu rozporządzenia.

⁽⁶⁾ Zob. art. 75 ust. 2 lit. e) i f) projektu MiFID. Zob. również art. 99a ust. 2 lit. e) i f) wprowadzane do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32) przez projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń i sankcji, COM(2012) 350 final (zwany dalej „projektem dyrektywy UCITS V”).

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w załączniku.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 11 grudnia 2012 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 1 Artykuł 25	
„Artykuł 25 1. W terminie czterech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje jego przeglądu. Przegląd ten obejmuje ogólną analizę praktycznego stosowania przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu z należytym uwzględnieniem zmian na rynku produktów inwestycyjnych dla inwestorów indywidualnych. W odniesieniu do UCITS zdefiniowanych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE, w ramach przeglądu ocenia się, czy należy przedłużyć okres obowiązywania przepisów przejściowych ustanowionych w art. 24 niniejszego rozporządzenia, czy też – po określeniu wszelkich koniecznych dostosowań – przepisy dotyczące kluczowych informacji dla inwestorów ustanowione w dyrektywie 2009/65/WE mogłyby zostać zastąpione przepisami dotyczącymi dokumentu zawierającego kluczowe informacje przyjętymi w niniejszym rozporządzeniu lub uznane za równoważne tym przepisom. W ramach tego przeglądu rozpatruje się również kwestię ewentualnego rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na inne produkty finansowe. 2. Po odbyciu konsultacji ze Wspólnym Komitetem Europejskich Urzędów Nadzoru Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy.”	„Artykuł 25 1. Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przeprowadzi przegląd ustawodawstwa Unii w obszarze usług finansowych w celu dokonania oceny zasadności: i) wprowadzenia standardowych dokumentów zawierających kluczowe informacje zgodnie z zasadami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do kategorii instrumentów finansowych nieobjętych zakresem niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do produktów objętych zakresem dyrektywy 2003/71/WE i dyrektywy 2009/138/WE; ii) wprowadzenia zharmonizowanych wymogów w zakresie praktyk rynkowych dotyczących sprzedaży produktów finansowych oraz iii) przyznania Europejskim Urzędowi Nadzoru i właściwym organom krajowym uprawnień w zakresie interwencji w odniesieniu do określonych kategorii produktów finansowych, w tym poprzez zakazy dotyczące poszczególnych produktów wprowadzane w interesie ochrony konsumentów i stabilności finansowej, z uwzględnieniem uprawnień wprowadzonych w tym zakresie przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr xx/xx z dnia [data] w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie [EMIR] w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji (*). 42. W terminie czterech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje jego przeglądu. Przegląd ten obejmuje ogólną analizę praktycznego stosowania przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu z należytym uwzględnieniem zmian na rynku produktów inwestycyjnych dla inwestorów indywidualnych. W odniesieniu do UCITS zdefiniowanych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE, w ramach przeglądu ocenia się, czy należy przedłużyć okres obowiązywania przepisów przejściowych ustanowionych w art. 24 niniejszego rozporządzenia, czy też – po określeniu wszelkich koniecznych dostosowań – przepisy dotyczące kluczowych informacji dla inwestorów ustanowione w dyrektywie 2009/65/WE mogłyby zostać zastąpione przepisami dotyczącymi dokumentu zawierającego kluczowe informacje przyjętymi w niniejszym rozporządzeniu lub uznane za równoważne tym przepisom. W ramach tego przeglądu rozpatruje się również kwestię ewentualnego rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na inne produkty finansowe. 23. Po odbyciu konsultacji ze Wspólnym Komitetem Europejskich Urzędów Nadzoru Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy. (*) Dz.U. L ..., s.”

Uzasadnienie

Należy zapewnić równe warunki konkurencji pomiędzy różnymi typami produktów inwestycyjnych, aby uniknąć arbitrażu regulacyjnego ze szkodą dla produktów inwestycyjnych nieobjętych zakresem projektu rozporządzenia, takich jak niekompleksowe instrumenty finansowe. Wymogi w zakresie ujawniania informacji dotyczące innych kategorii produktów finansowych zgodnie z istniejącymi

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
przepisami prawa Unii powinny zostać uzupełnione standardowymi dokumentami zawierającymi kluczowe informacje, wprowadzanymi projektem rozporządzenia. Podobnie zharmonizowane powinny zostać wymogi w zakresie praktyk rynkowych dotyczące sprzedaży szeroko zdefiniowanej gamy produktów finansowych. Europejskim Urzędowi Nadzoru oraz właściwym organom krajowym należy jednocześnie przyznać uprawnienia w zakresie interwencji w odniesieniu do określonych kategorii produktów finansowych, w tym poprzez dotyczące ich zakazy mające na celu ochronę inwestorów i względy stabilności finansowej. W tym zakresie należy uwzględnić efekt trwającego procesu legislacyjnego, w którym takie wymogi dotyczące praktyk rynkowych oraz uprawnienia nadzorcze w zakresie interwencji mają być wprowadzone za pośrednictwem projektu rozporządzenia MiFIR.	
Zmiana nr 2 Artykuł 8 ust. 2	
„2. Dokument zawierający kluczowe informacje zawiera następujące informacje: a) w części znajdującej się na początku dokumentu – nazwę produktu inwestycyjnego i tożsamość twórcy produktu inwestycyjnego; b) w części zatytułowanej »Charakterystyka produktu inwestycyjnego« – określenie charakteru i głównych cech produktu inwestycyjnego, w tym: (i) rodzaju produktu inwestycyjnego; (ii) jego celów i środków osiągnięcia tych celów; (iii) wskazanie, czy twórca produktu inwestycyjnego dąży do osiągnięcia szczególnych wyników w zakresie ochrony środowiska, wyników społecznych lub wyników w zakresie ładu korporacyjnego, czy to w odniesieniu do prowadzonej przez siebie działalności, czy też w odniesieniu do produktu inwestycyjnego, a jeśli tak, wskazanie wyników, do których osiągnięcia dąży, oraz sposobów ich osiągnięcia; (iv) w przypadku gdy produkt inwestycyjny zapewnia świadczenia ubezpieczeniowe – szczegółowych informacji na temat tych świadczeń; (v) okresu trwania produktu inwestycyjnego, jeśli jest znany; (vi) scenariuszy w zakresie wyników, jeśli jest to zasadne, uwzględniając charakter produktu; c) w części zatytułowanej »Możliwość utraty zainwestowanych środków« – krótką informację na temat tego, czy możliwa jest strata kapitału, w tym informacje na temat: (i) wszelkich zapewnionych gwarancji lub innych środków ochrony kapitału, a także ich ograniczeń; (ii) tego, czy produkt inwestycyjny objęty jest systemem rekompensat lub gwarancji; (d) w części zatytułowanej »Przeznaczenie produktu« – wskazanie zalecanego minimalnego okresu posiadania danego produktu oraz oczekiwanego profilu płynności produktu, w tym możliwości i warunków jego przedterminowego zbycia, z uwzględnieniem profilu ryzyka i zysku produktu inwestycyjnego i zmian na rynku pożądanych w kontekście danego produktu; (e) w części zatytułowanej »Ryzyko i możliwe zyski« – profil ryzyka i zysku produktu inwestycyjnego, w tym ogólny wskaźnik tego profilu oraz ostrzeżenia dotyczące szczególnych ryzyk, które mogły nie zostać w pełni uwzględnione w tym ogólnym wskaźniku; f) w części zatytułowanej »Koszty« – koszty związane z inwestycją w dany produkt inwestycyjny, obejmujące tak bezpośrednie, jak i pośrednie koszty, które poniesie inwestor, w tym ogólny wskaźnik tych kosztów;	„2. Dokument zawierający kluczowe informacje zawiera następujące informacje: a) w części znajdującej się na początku dokumentu – nazwę produktu inwestycyjnego i tożsamość twórcy produktu inwestycyjnego; b) w części zatytułowanej »Charakterystyka produktu inwestycyjnego« – określenie charakteru i głównych cech produktu inwestycyjnego, w tym: (i) rodzaju produktu inwestycyjnego; (ii) jego celów i środków osiągnięcia tych celów; (iii) wskazanie, czy twórca produktu inwestycyjnego dąży do osiągnięcia szczególnych wyników w zakresie ochrony środowiska, wyników społecznych lub wyników w zakresie ładu korporacyjnego, czy to w odniesieniu do prowadzonej przez siebie działalności, czy też w odniesieniu do produktu inwestycyjnego, a jeśli tak, wskazanie wyników, do których osiągnięcia dąży, oraz sposobów ich osiągnięcia; (iv) w przypadku gdy produkt inwestycyjny zapewnia świadczenia ubezpieczeniowe – szczegółowych informacji na temat tych świadczeń; (v) okresu trwania produktu inwestycyjnego, jeśli jest znany; (vi) scenariuszy w zakresie wyników, jeśli jest to zasadne, uwzględniając charakter produktu; c) w części zatytułowanej »Możliwość utraty zainwestowanych środków« – krótką informację na temat tego, czy możliwa jest strata kapitału, w tym informacje na temat: (i) wszelkich zapewnionych gwarancji lub innych środków ochrony kapitału, a także ich ograniczeń; (ii) tego, czy produkt inwestycyjny objęty jest systemem rekompensat lub gwarancji; d) w części zatytułowanej »Przeznaczenie produktu« – wskazanie zalecanego minimalnego okresu posiadania danego produktu oraz oczekiwanego profilu płynności produktu, w tym możliwości i warunków jego przedterminowego zbycia, z uwzględnieniem profilu ryzyka i zysku produktu inwestycyjnego i zmian na rynku pożądanych w kontekście danego produktu; e) w części zatytułowanej »Ryzyko i możliwe zyski« – profil ryzyka i zysku produktu inwestycyjnego, w tym ogólny wskaźnik tego profilu, oraz ostrzeżenie o tym, że na zysk z produktu negatywny wpływ mogą mieć wyszczególnione ryzyka, po którym następuje opis: (i) ryzyka kontrahenta, ryzyka operacyjnego i ryzyka płynności związanych z produktem; (ii) wrażliwości wyników danego produktu na wystąpienie warunków skrajnych;

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
g) w części zatytułowanej »Wyniki historyczne« – informacje na temat wyników produktu inwestycyjnego w przeszłości, jeśli jest to zasadne, uwzględniając charakter produktu, oraz długość okresu, dla którego istnieją dane historyczne; h) w przypadku produktów emerytalnych, w części zatytułowanej »Możliwe korzyści w momencie przejścia na emeryturę« – prognozy możliwych przyszłych wyników.”	(iii) składnika produktu wykorzystującego dźwignię finansową, o ile składnik ten może zwielokrotnić ryzyko; (iv) oraz ostrzeżenia dotyczące innych szczególnych ryzyk, które mogły nie zostać w pełni uwzględnione w tym ogólnym wskaźniku; f) w części zatytułowanej »Koszty« – koszty związane z inwestycją w dany produkt inwestycyjny, obejmujące tak bezpośrednie, jak i pośrednie koszty, które poniesie inwestor, w tym ogólny wskaźnik tych kosztów; g) w części zatytułowanej »Wyniki historyczne« – informacje na temat wyników produktu inwestycyjnego w przeszłości, jeśli jest to zasadne, uwzględniając charakter produktu, oraz długość okresu, dla którego istnieją dane historyczne, w tym ostrzeżenie, że wyniki produktu inwestycyjnego w przeszłości nie gwarantują przyszłych efektów inwestycji oraz że ryzyka, o których mowa w innych częściach dokumentu zawierającego kluczowe informacje, mogą mieć zasadniczy negatywny wpływ na inwestycję; h) w przypadku produktów emerytalnych, w części zatytułowanej »Możliwe korzyści w momencie przejścia na emeryturę« – prognozy możliwych przyszłych wyników.”

Uzasadnienie

Proponowane dodatkowe informacje sprawią, że dokument zawierający kluczowe informacje nie będzie zmuszał inwestorów do nadmiernego kierowania się przeszłymi wynikami produktu oraz będzie przedstawiał kompletny i uczciwy obraz ryzyka związanego z produktem inwestycyjnym.

Zmiana nr 3

Artykuł 14

„Artykuł 14 Twórca produktu inwestycyjnego ustanawia odpowiednie procedury i mechanizmy, które gwarantują inwestorowi indywidualnemu, który złożył skargę w odniesieniu do dokumentu zawierającego kluczowe informacje, otrzymanie merytorycznej odpowiedzi w odpowiednio krótkim terminie i w należyty sposób.”	„Artykuł 14 Twórca produktu inwestycyjnego i dystrybutor ustanawiają odpowiednie procedury i mechanizmy, które gwarantują: i) inwestorowi indywidualnemu efektywną możliwość złożenia skargi przeciwko twórcy produktu inwestycyjnego i tym samym wszczęcia procedury dochodzenia roszczeń; ii) inwestorowi indywidualnemu, który złożył skargę w odniesieniu do dokumentu zawierającego kluczowe informacje, otrzymanie merytorycznej odpowiedzi w odpowiednio krótkim terminie i w należyty sposób oraz iii) dostępność skutecznej procedury dochodzenia roszczeń dla inwestorów detalicznych również w przypadku sporów transgranicznych, w szczególności w sytuacji gdy twórca produktu inwestycyjnego ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.”
--	---

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia nakłada obowiązek sporządzania dokumentów zawierających kluczowe informacje na twórców produktów inwestycyjnych, którzy ponoszą odpowiedzialność także na podstawie przekazanych informacji. Inwestorzy indywidualni pozostają jednak w bezpośrednim kontakcie z dystrybutorami, a nie z twórcami produktów inwestycyjnych. Dlatego też dystrybutor produktu inwestycyjnego powinien także ponosić odpowiedzialność za zapewnienie inwestorowi indywidualnemu efektywnej możliwości złożenia skargi przeciwko twórcy i wszczęcia procedury dochodzenia roszczeń w odniesieniu do dokumentu zawierającego kluczowe informacje. Procedury dochodzenia roszczeń powinny być także skuteczne w przypadku sporów transgranicznych, w szczególności w sytuacji gdy twórca produktu inwestycyjnego ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 4 Artykuł 19 ust. 2	
„2. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy uprawnień do nakładania przynajmniej następujących sankcji i środków administracyjnych: a) zakazu wprowadzania produktu inwestycyjnego na rynek; b) nakazu wstrzymującego wprowadzanie produktu inwestycyjnego na rynek; c) ostrzeżenia podawanego do publicznej wiadomości, wskazującego tożsamość odpowiedzialnej osoby i charakter naruszenia; d) nakazu publikacji nowej wersji dokumentu zawierającego kluczowe informacje.”	„2. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy uprawnień do nakładania przynajmniej następujących sankcji i środków administracyjnych: a) zakazu wprowadzania produktu inwestycyjnego na rynek; b) nakazu wstrzymującego wprowadzanie produktu inwestycyjnego na rynek; c) ostrzeżenia podawanego do publicznej wiadomości, wskazującego tożsamość odpowiedzialnej osoby i charakter naruszenia; d) nakazu publikacji nowej wersji dokumentu zawierającego kluczowe informacje; e) w przypadku osoby prawnej – administracyjnych sankcji finansowych w wysokości do 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; jeżeli osoba prawna jest podmiotem zależnym od jednostki dominującej, odpowiednim całkowitym rocznym obrotem jest całkowity roczny obrót wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy; f) w przypadku osoby fizycznej – administracyjnych sankcji finansowych w wysokości do 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których oficjalną walutą nie jest euro, odpowiednika tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”

Uzasadnienie

Proponowane zmiany zapewnią harmonizację nakładania administracyjnych sankcji finansowych z innymi projektami aktów prawa Unii, w szczególności projektem MiFID i projektem dyrektywy UCITS V.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

8 marca 2013 r.

(2013/C 70/03)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3090	AUD	Dolar australijski	1,2738
JPY	Jen	125,50	CAD	Dolar kanadyjski	1,3470
DKK	Korona duńska	7,4573	HKD	Dolar Hongkongu	10,1525
GBP	Funt szterling	0,87100	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5789
SEK	Korona szwedzka	8,3239	SGD	Dolar singapurski	1,6317
CHF	Frank szwajcarski	1,2355	KRW	Won	1 427,23
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,8996
NOK	Korona norweska	7,4435	CNY	Yuan renminbi	8,1413
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5908
CZK	Korona czeska	25,443	IDR	Rupia indonezyjska	12 676,07
HUF	Forint węgierski	297,64	MYR	Ringgit malezyjski	4,0658
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	53,221
LVL	Łat łotewski	0,7010	RUB	Rubel rosyjski	40,1213
PLN	Złoty polski	4,1380	THB	Bat tajlandzki	38,903
RON	Lej rumuński	4,3587	BRL	Real	2,5578
TRY	Lir turecki	2,3490	MXN	Peso meksykańskie	16,6598
			INR	Rupia indyjska	71,1770

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 19 czerwca 2012 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/39.966 – Rozdzielnice z izolacją gazową (grzywny)**

Sprawozdawca: Irlandia

(2013/C 70/04)

1. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją Europejską, że na adresatów projektu decyzji należy nałożyć grzywnę.
 2. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że 2003 r. powinien zostać uznany za rok referencyjny w celu obliczenia wysokości grzywny dla adresatów projektu decyzji.
 3. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w sprawie podstawowej kwoty grzywien.
 4. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją w sprawie ostatecznej kwoty grzywien.
 5. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**COMP/39.966 – Rozdzielnice z izolacją gazową (ponowne nałożenie grzywien)**

(2013/C 70/05)

Projekt decyzji Komisji zmienia poprzednią decyzję Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. ⁽²⁾ w sprawie rozdzielnic z izolacją gazową. Zmiany dotyczą jedynie dwóch przedsiębiorstw, Mitsubishi Electric Corporation („Melco”) i Toshiba Corporation („Toshiba”).

W swojej wcześniejszej decyzji Komisja ustaliła, że 20 podmiotów prawnych (należących do 10 przedsiębiorstw, przy czym niektóre podmioty prawne są pociągnięte do odpowiedzialności jako spółki dominujące) uczestniczyło w kartelu w branży rozdzielnic z izolacją gazową. Komisja nałożyła grzywny, między innymi, na przedsiębiorstwa Melco i Toshiba.

W sprawie T-113/07 *Toshiba Corporation* przeciwko Komisji Europejskiej, oraz w sprawie T-133/07 *Mitsubishi Electric Corporation* przeciwko Komisji Sąd potwierdził ustalenie w dniu 12 lipca 2011 r., iż Toshiba oraz Melco dopuściły się naruszenia art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 TFUE), jednak stwierdził nieważność nałożenia grzywien na Toshiba i Melco, ponieważ Komisja naruszyła zasadę równego traktowania w wyborze roku referencyjnego dla obliczenia grzywiny.

W dniu 15 lutego 2012 r. Komisja poinformowała Melco i Toshiba pismami z opisem stanu faktycznego, że zamierza może ponownie nałożyć grzywny na oba przedsiębiorstwa za naruszenie potwierdzone przez Sąd. Pisma te zawierały opis okoliczności, wskaźników i metod naliczania istotnych dla ustalenia kwoty grzywiny i przyznawały obu przedsiębiorstwom możliwość zgłaszania uwag do dnia 16 marca 2012 r. Na wniosek przedsiębiorstwa Toshiba termin ten przesunięto do dnia 23 marca 2012 r.

W dniu 15 marca 2012 r. przedsiębiorstwo Toshiba poinformowało urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, że w tej sytuacji pismo z opisem stanu faktycznego nie jest odpowiednie, a nowa decyzja dotycząca nałożenia grzywiny powinna być poprzedzona pisemnym zgłoszeniem zastrzeżeń, na które przedsiębiorstwo Toshiba powinno mieć możliwość udzielenia odpowiedzi.

W dniu 16 marca 2012 r. udzieliłem odpowiedzi przedsiębiorstwu Toshiba stwierdzając, że w omawianym przypadku pisemne zgłoszenie zastrzeżeń nie jest wymagane, gdyż Komisja nie miała żadnych nowych zastrzeżeń wobec Toshiba innych niż te, które już przedstawiono temu przedsiębiorstwu w trakcie procedury prowadzącej do przyjęcia pierwszej decyzji Komisji. Ponadto, przedsiębiorstwo to otrzymało możliwość przedstawienia na piśmie swoich uwag w odniesieniu do zamiaru podjęcia decyzji przez Komisję o nałożeniu nowej grzywiny.

W związku z tym stwierdzam, iż adresaci projektu decyzji byli w stanie skutecznie dochodzić swoich praw proceduralnych i przysługujące im prawo do złożenia wyjaśnień zostało uwzględnione.

Bruksela dnia 20 czerwca 2012 r.

Michael ALBERS

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji, Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29.

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. Streszczenie decyzji opublikowano w Dz.U. C 5 z 10.1.2008, s. 7.

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 27 czerwca 2012 r.**

zmieniającej decyzję C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz art. 53 Porozumienia EOG w zakresie w jakim jej adresatem były Mitsubishi Electric Corporation i Toshiba Corporation

(Sprawa COMP/39.966 – Rozdzielnice z izolacją gazową – Grzywny)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 4381)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 70/06)

W dniu 27 czerwca 2012 r. Komisja przyjęła decyzję zmieniającą decyzję C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz art. 53 Porozumienia EOG w zakresie w jakim jej adresatem były Mitsubishi Electric Corporation i Toshiba Corporation. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

- (1) Decyzja zmienia decyzję C(2006) 6762 z dnia 24 stycznia 2007 r. w zakresie w jakim jej adresatem były Mitsubishi Electric Corporation (Melco) i Toshiba Corporation (Toshiba) (zwana dalej decyzją z dnia 24 stycznia 2007 r.).
- (2) W swoich wyrokach w sprawie T-113/07 *Toshiba Corporation* przeciwko Komisji Europejskiej oraz w sprawie T-133/07 *Mitsubishi Electric Corporation* przeciwko Komisji Sąd podtrzymał ustalenia Komisji na mocy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, o których mowa w art. 1 lit. l) i s) decyzji z dnia 24 stycznia 2007 r., że Melco i Toshiba dopuściły się naruszenia postanowień art. 101 TFUE oraz art. 53 Porozumienia EOG, uczestnicząc w okresie od dnia 15 kwietnia 1988 r. do dnia 11 maja 2004 r. w szeregu porozumień i praktyk uzgodnionych w sektorze rozdzielnic z izolacją gazową w EOG. Jednakże Sąd stwierdził nieważność grzywien za naruszenie nałożonych na przedsiębiorstwa Melco i Toshiba decyzją z dnia 24 stycznia 2007 r. z powodu naruszenia zasady równego traktowania przy wyborze roku odniesienia w celu obliczenia wspomnianych grzywien.
- (3) Niniejsza decyzja koryguje błąd w wyborze roku odniesienia i ponownie nakłada grzywny na przedsiębiorstwa Melco i Toshiba za ich udział w naruszeniu stwierdzony w decyzji z dnia 24 stycznia 2007 r.

2. OPIS SPRAWY**2.1. Procedura**

- (4) W piśmie z opisem stanu faktycznego z dnia 15 lutego 2012 r., na które Melco udzieliło odpowiedzi w dniu

16 marca 2012 r., a Toshiba w dniu 23 marca 2012 r., Melco i Toshiba zostały poinformowane o zamiarze Komisji dotyczącym ponownego nałożenia grzywny na te przedsiębiorstwa, jak również o szczegółowych zasadach ich naliczania.

- (5) W dniach 8 czerwca 2012 r. i 12 czerwca 2012 r. odbyło się spotkanie z przedstawicielami przedsiębiorstw Melco i Toshiba, które dotyczyło istoty wspomnianego pisma.
- (6) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydał pozytywną opinię w dniu 19 czerwca 2012 r.

2.2. Krótki opis naruszenia przepisów

- (7) Jak uznano w decyzji z dnia 24 stycznia 2007 r., Melco i Toshiba dopuściły się naruszenia postanowień art. 101 TFUE oraz art. 53 Porozumienia EOG uczestnicząc w okresie pomiędzy dniem 15 kwietnia 1988 r. a dniem 11 maja 2004 r. w szeregu porozumień i praktyk uzgodnionych w sektorze rozdzielnic z izolacją gazową w EOG.
- (8) W decyzji z dnia 24 stycznia 2007 r. Melco i Toshiba zostały uznane za wyłącznie odpowiedzialne za ich udział w naruszeniu przepisów między dniem 15 kwietnia 1988 r. i dniem 1 października 2002 r. oraz uznano, że powinny solidarnie odpowiadać za to naruszenie, którego dopuścił się TM T&D ⁽²⁾ między dniem 1 października 2002 r. a dniem 11 maja 2004 r.

2.3. Adresaci

- (9) Adresatami decyzji są przedsiębiorstwa Melco i Toshiba.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ TM T&D Corporation było wspólnym przedsiębiorstwem, należącym w równych częściach do Melco i Toshiba, które prowadziło działalność w zakresie produkcji i sprzedaży rozdzielnic z izolacją gazową. Swoją działalność rozpoczęło w dniu 1 października 2002 r. Zostało rozwiązane dniem 30 kwietnia 2005 r., a jego aktywa nabyły przedsiębiorstwa Melco i Toshiba.

2.4. Środki zaradcze

- (10) W celu obliczenia grzywny nałożonej na Melco i Toshiba Komisja stosuje Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 1998 r., które zostały również zastosowane do obliczenia grzywny nałożonej decyzją z dnia 24 stycznia 2007 r. ⁽¹⁾.

2.4.1. Podstawowa kwota grzywny

- (11) Przedmiotowe naruszenie jest bardzo poważne.
- (12) Ze względu na czas trwania naruszenia przepisów Komisja zastosowała zwiększenie kwoty grzywny o 140 % za okres, w jakim Melco i Toshiba były wyłącznie odpowiedzialne za takie naruszenie i zwiększenie o 15 % za okres ich solidarnej odpowiedzialności.

2.4.2. Okoliczności obciążające

- (13) W omawianej sprawie nie występują okoliczności obciążające.

2.4.3. Okoliczności łagodzące

- (14) W omawianej sprawie nie występują okoliczności łagodzące.

2.4.4. Podwyższenie grzywny dla zapewnienia skutku odstraszającego

- (15) Dla zapewnienia skutku odstraszającego i ze względu na światowy obrót obu przedsiębiorstw, stosuje się zwiększenie kwoty grzywny zarówno w odniesieniu do przedsiębiorstwa Melco, jak i Toshiba.

2.4.5. Zastosowanie 10 % pułapu obrotów

- (16) Ani w przypadku przedsiębiorstwa Melco, ani Toshiba kwota grzywny nie sięga 10 % ich światowego obrotu.

2.4.6. Zastosowanie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar z 2002 r.: zmniejszenie grzywien

- (17) Nie zastosowano zmniejszenia grzywny na mocy obwieszczenia o łagodzeniu kar z 2002 r.

3. DECYZJA

- (18) W odniesieniu do pojedynczego i ciągłego naruszenia przepisów stwierdzonego w decyzji z dnia 24 stycznia 2007 r. nałożono następujące grzywny:

a) wyłączna odpowiedzialność Mitsubishi Electric Corporation: 74 817 000 EUR;

b) wyłączna odpowiedzialność Toshiba Corporation: 56 793 000 EUR;

c) odpowiedzialność solidarna Mitsubishi Electric Corporation i Toshiba Corporation: 4 650 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 14.1.1998, s. 3.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Krajowa procedura portugalska dotycząca przyznania ograniczonych praw przewozowych

(2013/C 70/07)

Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 847/2004 w sprawie negocjacji i wykonania umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi Komisja Europejska publikuje następującą procedurę krajową dotyczącą rozdziału praw przewozowych między kwalifikujących się przewoźników lotniczych z Unii Europejskiej, w przypadkach gdy prawa te ograniczone są umowami lotniczymi z państwami trzecimi.

MINISTERSTWO GOSPODARKI I PRACY

Dekret z mocą ustawy nr 116/2012 z dnia 29 maja 2012 r.

Podróże lotnicze spełniają potrzeby i funkcje, których znaczenie w politycznym i geograficznym kontekście naszego kraju uzasadnia zobowiązanie państwa do opracowania środków instytucjonalnych umożliwiających podjęcie najważniejszych kroków w celu osiągnięcia odpowiedniej równowagi między licznymi interesami – zarówno publicznymi, jak i prywatnymi – związanymi z transportem lotniczym jako takim.

Jednakże kwestie związane z transportem lotniczym, w szczególności w zakresie dostępu do rynku, w obszarze pozawspólnotowego transportu lotniczego podlegają nadal przepisom dekretu z mocą ustawy nr 66/92 z dnia 23 kwietnia 1992 r.

Wszystkie aspekty wyżej wymienionych przepisów krajowych uległy znaczącym zmianom, gdy Unia Europejska wprowadziła przepisy regulujące dostęp do wspólnotowego rynku transportu lotniczego w zakresie wewnątrzwspólnotowego transportu lotniczego poprzez opublikowanie trzech pakietów prawodawczych, z których ostatni nosi nazwę „trzeciego pakietu dotyczącego liberalizacji transportu lotniczego we Wspólnocie”, oraz następujące po nim opublikowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty.

Wspomniane rozporządzenie wspólnotowe nie tylko wprowadza zmiany w systemie, ale także konsoliduje w ramach jednego instrumentu prawnego poprzednie systemy przewidziane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2407/92 w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym, rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2408/92 w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2409/92, każde z wymienionych rozporządzeń jest z dnia 23 lipca 1992 r.

Ponieważ do chwili obecnej nie wprowadzono żadnych zmian, pozawspólnotowy transport lotniczy nadal podlega przepisom krajowym przewidzianym w wyżej wymienionym dekrete z mocą ustawy, niezależnie od zasad określonych, odpowiednio, w dwustronnych umowach o przewozach lotniczych oraz w innych powiązanych dwu- i wielostronnych instrumentach prawnych i administracyjnych zawartych między państwami w obszarze stosunków międzynarodowych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz tych zawartych pomiędzy Unią Europejską, państwami członkowskimi i państwami trzecimi.

Z orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości w sprawach C-466/98, C-467/98, C-468/98, C-469/98, C-471/98, C-472/98, C-475/98 i C-476/98 wynika, że Wspólnota ma kompetencje w zakresie różnych aspektów, które muszą być uwzględnione w dwustronnych umowach o przewozach lotniczych zawieranych pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

W tym zakresie zostało przyjęte rozporządzenie (WE) nr 847/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie negocjacji i wykonania umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

Tym samym, w przypadkach kiedy przedmiot umowy objęty jest częściowo kompetencjami Wspólnoty, a częściowo kompetencjami państw członkowskich, konieczne jest zapewnienie ścisłej współpracy między państwami członkowskimi a instytucjami Wspólnoty zgodnie z wymogami wyżej wymienionego rozporządzenia.

Rozporządzenie stanowi również, że państwa członkowskie powinny ustanowić niedyskryminujące i przejrzyste procedury dotyczące podziału praw przewozowych między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi, zabezpieczając jednocześnie potrzebę zachowania ciągłości przewozów lotniczych przy stosowaniu takich procedur.

Dlatego oczywiste jest, że przepisy krajowe przewidziane w dekrete z mocą ustawy nr 66/92 z dnia 23 kwietnia 1992 r. są zupełnie niedostosowane do nowych wymogów w zakresie podziału praw przewozowych w kontekście pozawspólnotowego transportu lotniczego, ponieważ dekret ten został wydany wcześniej niż nowsze przepisy określone przez Unię Europejską regulujące negocjowanie i wykonanie umów o przewozach lotniczych zawieranych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Niektóre przepisy dekretu są wręcz sprzeczne z prawem wspólnotowym, co oznacza, że niezbędna jest harmonizacja dekretu i dostosowanie go do całości obowiązujących wspólnotowych ram prawnych.

Głównym celem niniejszego dekretu z mocą ustawy jest więc ustanowienie krajowych ram prawnych, które będą uwzględniać nowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie podziału praw przewozowych oraz wykorzystywać je w interesie krajowym w sposób zgodny z zasadami prawa wspólnotowego.

Ponieważ rynek pozawspólnotowego transportu lotniczego musi podlegać spójnym i niezależnym przepisom prawnym tworzącym jeden system prawny, celem niniejszego dekretu z mocą ustawy jest stworzenie systemu, który doprecyzuje i ustanowi warunki i procedury dotyczące podziału praw przewozowych w kontekście działalności związanej z regularnymi pozawspólnotowymi przewozami lotniczymi.

Niniejszy dekret stanowi, że wykonywanie regularnych pozawspólnotowych przewozów lotniczych wymaga posiadania zezwolenia eksploatacyjnego wydanego przez Krajowy Instytut Lotnictwa Cywilnego (INAC), I.P.

W odniesieniu do dostępu do rynku stosuje się zasadę niedyskryminującego traktowania, zgodnie z którą wszystkim wspólnotowym przewoźnikom lotniczym zezwala się na dostęp do tras lotniczych dostępnych w ramach umów o przewozy lotnicze zawartych przez Portugalię.

Tym samym, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. niniejszy dekret z mocą ustawy ustanawia niedyskryminującą i przejrzystą procedurę podziału praw przewozowych w sytuacjach, gdy umowa o przewozach lotniczych lub zmiany do takiej umowy przewidują ograniczenia ilościowe w korzystaniu z dostępnych praw przewozowych lub w liczbie przewoźników lotniczych kwalifikujących się do skorzystania z takich praw przewozowych.

Dekret stanowi również wyrażnie, że jeżeli jest to dozwolone na mocy danej umowy o przewozach lotniczych i zgodne z jej postanowieniami, przewoźnikom lotniczym zezwala się na zawieranie między sobą prywatnych umów handlowych, dotyczących na przykład łączenia przewozów lotniczych oraz zawieranie porozumień o dzieleniu oznaczeń linii, w celu wykonywania regularnych przewozów na trasach lotniczych na podstawie jednego zezwolenia eksploatacyjnego posiadanego wspólnie przez danych przewoźników, zgodnie z art. 15 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r.

Dekret ustanawia również system kar dotyczących procedury udzielania zezwoleń na regularne pozawspólnotowe przewozy lotnicze, z określeniem naruszeń zgodnie z zakresem wymagany z uwagi na ochronę interesów.

Przeprowadzono konsultacje ze stowarzyszeniami reprezentującymi sektor oraz z organami rządowymi regionów autonomicznych.

Tym samym:

Zgodnie z art. 198 ust. 1 lit. a) konstytucji Portugalii rząd niniejszym zarządza, co następuje:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejszy dekret z mocą ustawy ustanawia ramy prawne dotyczące dostępu do rynku i praw przewozowych w regularnym pozawspólnotowym transporcie lotniczym.
2. Niniejszy dekret z mocą ustawy stosuje się do wspólnotowych przewoźników lotniczych zamierzających wykonywać regularne przewozy lotnicze na trasach, w przypadku których Portugalia jest punktem początkowym lub punktem przeznaczenia.
3. Niniejszego dekretu z mocą ustawy nie stosuje się do wykonywania przewozów lotniczych na trasach wewnątrzspólnotowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r.

*Artykuł 2***Definicje i skróty**

Na potrzeby niniejszego dekretu z mocą ustawy przyjmuje się niniejszym definicje określone w rozporządzeniu (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz następujące definicje:

- a) „zezwolenie eksploatacyjne na regularne przewozy lotnicze” oznacza udzielone przewoźnikowi lotniczemu prawo do wykonywania regularnych pozawspólnotowych przewozów lotniczych;
- b) „wyznaczenie” oznacza akt, w którym Portugalia powiadamia państwo będące drugą stroną umowy o przewozach lotniczych o tym, które przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa otrzymały prawa przewozowe dostępne w ramach umowy;
- c) „prawo przewozowe” oznacza prawo do wykonywania przewozu lotniczego między dwoma portami lotniczymi. Kilka portów lotniczych (system portów lotniczych) obsługujących tę samą miejscowość uznaje się za pojedynczy port lotniczy, jak określono w umowie o przewozach lotniczych. Prawo przewozowe jest wyrażone jako specyfikacja geograficzna lub fizyczna lub jako kombinacja specyfikacji, określająca liczbę przewoźników lotniczych, jaka ma być wyznaczona, oraz pojemność i cel transportu, jaki ma być wykonywany;
- d) „IATA” (International Air Transport Association) oznacza Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego;
- e) „INAC, I.P.” oznacza Instituto Nacional de Aviação Civil (Krajowy Instytut Lotnictwa Cywilnego);
- f) „sezon zimowy IATA” oznacza okres od ostatniej niedzieli października do ostatniej soboty marca;
- g) „sezon letni IATA” oznacza okres od ostatniej niedzieli marca do ostatniej soboty października;
- h) „przewoźnik lotniczy wykonujący przewóz” oznacza przewoźnika lotniczego, który wykonuje lub zamierza wykonywać loty na podstawie umowy z pasażerem lub w imieniu innej osoby prawnej lub fizycznej posiadającej umowę z takim pasażerem;
- i) „regularny przewóz lotniczy” oznacza serię lotów posiadających wszystkie wymienione cechy:
 - (i) w każdym locie miejsca lub pojemność w zakresie transportu ładunków lub poczty dostępne są w publicznej sprzedaży indywidualnej (bezpośrednio u przewoźnika lotniczego albo u jego upoważnionych agentów);
 - (ii) przewóz wykonywany jest w taki sposób, aby obsługiwać ruch lotniczy między co najmniej dwoma tymi samymi portami lotniczymi: zgodnie z opublikowanym rozkładem lotów, albo w lotach o takiej regularności lub częstotliwości, że tworzą one w sposób rozpoznawalny systematyczną serię;
- j) „pozawspólnotowy regularny przewóz lotniczy” oznacza regularny przewóz lotniczy wykonywany między punktami położonymi w Portugalii a punktami położonymi na terytorium innego państwa lub innych państw.

ROZDZIAŁ II

ZEZWOLENIE EKSPLOATACYJNE NA POZAWSPÓLNOTOWE REGULARNE PRZEWOZY LOTNICZE

SEKCJA I

Procedury*Artykuł 3***Zezwolenie eksploatacyjne**

1. Wykonywanie regularnych pozawspólnotowych przewozów lotniczych wymaga posiadania zezwolenia wydanego przez INAC, I.P.
2. Zezwolenia eksploatacyjne wydawane na podstawie niniejszego dekretu z mocą ustawy są nieprzenośalne.

*Artykuł 4***Obowiązek sprawozdawczy**

INAC, I.P. publikuje i aktualizuje na swojej stronie internetowej następujące informacje dotyczące praw przewozowych dostępnych do wykorzystania:

- a) program dwustronnych negocjacji dotyczących przewozów lotniczych, które są planowane z państwami trzecimi;
- b) wykaz praw przewozowych dostępnych do wykorzystania;
- c) wnioski o wydanie zezwolenia eksploatacyjnego złożone na warunkach określonych w niniejszym dekrete z mocą ustawy;
- d) wykaz zezwoleń wydanych na warunkach określonych w niniejszym dekrete z mocą ustawy;
- e) wszelkie decyzje wydane przez INAC, I.P. dotyczące zmiany lub cofnięcia zezwoleń na warunkach określonych w niniejszym dekrete z mocą ustawy;
- f) decyzje dotyczące odwołań przekazanych do sądu zgodnie z art. 13 niniejszego dekretu z mocą ustawy.

*Artykuł 5***Wniosek**

1. Wspólnotowi przewoźnicy lotniczy zamierzający korzystać z prawa lub praw przewozowych opublikowanych na warunkach określonych w poprzednim artykule muszą złożyć odpowiedni wniosek do INAC, I.P. w języku portugalskim, zawierający:

- a) dane identyfikacyjne wnioskodawcy;
- b) dane szczegółowe dotyczące regularnych przewozów lotniczych, jakie wnioskodawca zamierza wykonywać;
- c) dane szczegółowe dotyczące charakteru ruchu, jaki będzie przewożony przez wnioskodawcę;
- d) określenie sezonu lub sezonów IATA, w czasie których wnioskodawca chce wykonywać przewozy;
- e) planowaną datę rozpoczęcia przewozów.

2. Do wniosku należy również dołączyć następujące dokumenty:

- a) ważną koncesję wydaną na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r.;
- b) certyfikat przewoźnika lotniczego, ważny i odpowiedni w odniesieniu do wykonywania regularnych przewozów lotniczych objętych zakresem wniosku;
- c) dokument potwierdzający, że sytuacja wnioskodawcy w odniesieniu do składek na ubezpieczenie społeczne jest zgodna z prawem portugalskim;
- d) oświadczenie, że sytuacja wnioskodawcy w odniesieniu do podatków jest zgodna z prawem portugalskim.

3. Do wniosku należy również dołączyć następujące dokumenty:

- a) harmonogram przewozów lotniczych, których dotyczy wniosek, określający dni wykonywania przewozów, rozkłady lotów i wykorzystywane statki powietrzne, konfigurację kabiny pasażerskiej, liczbę oferowanych miejsc oraz pojemność ładunkową;
- b) prognozy dotyczące ruchu lotniczego;
- c) strukturę taryf, którą zastosuje wnioskodawca;
- d) dane szczegółowe dotyczące zasobów i usług, wewnętrznych lub zewnętrznych, które będą wykorzystywane przez wnioskodawcę na potrzeby wykonywania przewozów;

- e) dane szczegółowe dotyczące wszelkich umów leasingowych, które zostały lub zostaną zawarte przez wnioskodawcę;
 - f) dane szczegółowe dotyczące wszelkich sojuszów, partnerstw lub umów, które zostały lub zostaną zawarte przez wnioskodawcę do celów wykonywania przewozów, których dotyczy wniosek;
 - g) dane szczegółowe dotyczące warunków wykonywania przewozów, jak określono w art. 11;
 - h) system rezerwacji;
 - l) dane szczegółowe dotyczące wcześniejszych wyników wnioskodawcy pod względem regularności i punktualności;
 - m) dane szczegółowe dotyczące dostępnych środków w zakresie ochrony pasażerów.
4. Do wniosku należy również dołączyć dowody spełnienia wymogu dotyczącego zdolności ekonomicznej i finansowej wnioskodawcy zgodnie z art. 9 niniejszego dekretu z mocą ustawy.
5. Jeżeli przewoźnik zamierza korzystać z praw przewozowych udzielonych na podstawie różnych umów dotyczących przewozów lotniczych, musi złożyć osobne wnioski dla praw przewozowych dotyczących każdej z takich umów.
6. Załączniki, o których mowa w ustępie powyżej i które są wspólne dla wniosków, mogą być złożone łącznie.
7. Wnioskodawca jest zwolniony z wymogu składania dokumentów, o których mowa w ustępach powyżej, jeżeli INAC, I.P. ma je już w swoich archiwach, pod warunkiem że dokumenty te są aktualne i ważne pod względem prawnym.
8. Wnioski składa się co najmniej 60 dni roboczych przed rozpoczęciem sezonu IATA, na który zaplanowane są przewozy, z wyjątkiem ograniczonych praw przewozowych, dla których minimalny okres powiadomienia wynosi 120 dni roboczych.
9. Nie później niż w ciągu 10 dni roboczych od zakończenia okresu, o którym mowa w ustępie powyżej, INAC, I.P. dokonuje wstępnej oceny dokumentacji, a w przypadku gdy brakuje obowiązkowych załączników lub konieczne jest dostarczenie dodatkowych informacji, powiadamia wnioskodawcę, że brakujące dokumenty lub wymagane informacje muszą być dostarczone lub uchybienia usunięte w terminie 10 dni roboczych, w przeciwnym razie po upływie tego terminu wniosek zostanie automatycznie odrzucony.

Artykuł 6

Publikacja

Po upływie okresów, o których mowa w ust. 9 poprzedniego artykułu, INAC, I.P. publikuje wniosek za pomocą powiadomienia publikowanego w *Diário da República*, seria II, tak aby każda osoba – mająca w tym uzasadniony interes – miała możliwość, w ciągu 10 dni roboczych od daty publikacji, przedłożyć swoje uwagi na temat wniosku lub złożyć wniosek zgodnie z przepisami poprzedniego artykułu.

Okres, o którym mowa w ustępie powyżej, dotyczy tylko przypadków publikowania wniosków dotyczących ograniczonych praw przewozowych określonych w art. 11 ust. 1.

SEKCJA II

Udzielanie zezwoleń eksploatacyjnych

Artykuł 7

Warunki

Zezwolenie eksploatacyjne na pozawspólnotowe regularne przewozy lotnicze jest udzielane przewoźnikowi lotniczemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- a) musi posiadać ważną koncesję wydaną na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r.;

- b) musi być w stanie wykazać, że posiada zdolności techniczne, ekonomiczne i finansowe odpowiednie do przewozów lotniczych, które chce wykonywać;
- c) musi spełniać warunki w zakresie wyznaczenia określone w umowach dotyczących przewozów lotniczych;
- d) musi posiadać polisę ubezpieczeniową odpowiednią do charakteru przewozów lotniczych, które chce wykonywać;
- e) sytuacja przewoźnika w odniesieniu do podatków i składek na ubezpieczenie społeczne musi być zgodna z prawem portugalskim.

Artykuł 8

Zdolność techniczna

1. Zdolność techniczną wykazuje się poprzez posiadanie ważnego certyfikatu przewoźnika lotniczego stwierdzającego, zgodnie z właściwymi obowiązującymi przepisami, że przewoźnik lotniczy spełnia normy techniczne wymagane do wykonywania przewozów lotniczych, których dotyczy wnioszek.
2. Przewoźnik lotniczy musi mieć flotę odpowiednią do wykonywania wnioskowanych przewozów, składającą się ze statków powietrznych będących jego własnością lub statków powietrznych będących przedmiotem umowy leasingu.

Artykuł 9

Sytuacja ekonomiczna i finansowa

Na potrzeby art. 5 ust. 4 ekonomiczną i finansową zdolność wnioskodawcy ustala się na podstawie dowodów, że wykonywanie danych przewozów lotniczych jest działalnością opłacalną i nie zagraża zdolności finansowej przewoźnika lotniczego.

Artykuł 10

Wydanie zezwolenia

1. INAC, I.P. wydaje decyzję w sprawie każdego wniosku o udzielenie zezwolenia nie później niż w terminie 20 dni roboczych od daty otrzymania pełnej dokumentacji od wnioskodawcy.
2. Jeżeli INAC, I.P. wystosuje powiadomienie zgodnie z przepisami art. 5 ust. 9, wówczas termin określony w ust. 1 niniejszego artykułu ulega zawieszeniu do chwili otrzymania przez INAC, I.P. brakujących dokumentów lub skorygowania przedłożonych informacji.
3. Jeżeli zezwolenie zostanie wydane zgodnie z warunkami określonymi w powyższych artykułach, jest ono publikowane w *Diário da República*.

Artykuł 11

Ograniczone prawa przewozowe

1. W przypadku konkurencyjnych wniosków i jednoczesnego ograniczenia praw przewozowych lub liczby wspólnotowych przewoźników lotniczych mogących korzystać z takich praw decyzje w sprawie poszczególnych wniosków podejmuje się nie później niż w ciągu 60 dni od daty otrzymania pełnej dokumentacji od wszystkich wnioskodawców, pod warunkiem że wnioski spełniają wymagania określone w art. 7 niniejszego dekretu z mocą ustawy.
2. Na potrzeby tej decyzji INAC, I.P. może zażądać dodatkowych informacji oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadzić spotkania wyjaśniające, co zawiesza bieg terminu określonego w ustępie powyżej.
3. W każdym przypadku zezwolenie eksploatacyjne wnioskującemu przewoźnikowi lotniczemu wydaje się tylko na warunkach określonych w art. 7 niniejszego dekretu z mocą ustawy, o ile wniosek spełnia warunki określone w art. 5 niniejszego dekretu z mocą ustawy.

4. Z zastrzeżeniem postanowień danych umów dotyczących przewozów lotniczych, w ocenie konkurencyjnych wniosków przez INAC, I.P. uwzględnia się następujące kryteria:

- a) spełnienie zapotrzebowania na przewozy lotnicze, między innymi w odniesieniu do przewozów mieszanych lub tylko towarowych, przewozów bezpośrednich lub z międzylądowaniami, częstotliwości i dni wykonywania przewozów;
- b) polityka taryfowa, w szczególności ceny biletów, możliwości obniżek i innych promocji;
- c) całkowity czas podróży od punktu początkowego do punktu przeznaczenia;
- d) maksymalny czas potrzebny na wymianę statku powietrznego w przypadku nieprawidłowości operacyjnych leżących po stronie przewoźnika;
- e) jakość przewozów, w szczególności w odniesieniu do typu i układu statku powietrznego oraz obecności biur sprzedaży dostępnych dla ogółu społeczeństwa;
- f) wkład w zapewnienie zadowalającego poziomu konkurencji;
- g) zamierzona data rozpoczęcia przewozów;
- h) posiadanie gwarancji w odniesieniu do ciągłości wykonywania przewozów;
- i) potencjał zwiększenia udziału rynkowego wspólnotowych przewoźników lotniczych na danej trasie;
- j) dostosowanie rozkładu lotów i rodzaju statków powietrznych do przepustowości portu lotniczego;
- l) efektywność środowiskowa wykorzystywanych statków powietrznych;
- m) rozwijanie dalszych połączeń lotniczych dla pasażerów;
- n) wkład w promowanie danej lokalizacji biznesowej, łącznie z turystyką;
- o) świadczenie usług sprzedaży po portugalsku w przypadku tras między Portugalią a państwami, gdzie portugalski jest językiem urzędowym.
- p) personel pokładowy, którego większa część mówi po portugalsku i rozumie ten język, w przypadku tras między Portugalią a państwami, gdzie portugalski jest językiem urzędowym;

5. Mogą zostać również uwzględnione następujące kryteria:

- a) świadczenie usług sprzedaży w języku portugalskim;
- b) personel pokładowy, którego większa część mówi po portugalsku i rozumie ten język;
- c) sytuacja przewoźnika lotniczego w odniesieniu do płatności podatków lotniczych w Portugalii;
- d) mogą zostać uwzględnione także inne kryteria, pod warunkiem że wnioskodawcy zostaną o tym powiadomieni odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji w odniesieniu do ich wniosków.

Artykuł 12

Procedura wyboru

1. Po zakończeniu procedury oceny przewidzianej w poprzednim artykule INAC, I.P. publikuje projekt decyzji na swojej stronie internetowej.
2. Zainteresowane strony mogą składać pisemne uwagi w terminie 10 dni roboczych od daty publikacji tego dokumentu.
3. Decyzja końcowa w sprawie zezwolenia na wykonywanie przewozów lotniczych wydawana jest najpóźniej w terminie 20 dni roboczych od daty upływu okresu przewidzianego w ustępie powyżej.

Artykuł 13**Odwołanie**

Od decyzji końcowej wydanej w oparciu o kryteria wyboru określone w poprzednim artykule można się odwołać do sądu administracyjnego.

Artykuł 14**Wyznaczenie**

1. Po opublikowaniu zezwolenia Portugalia powiadamia właściwy organ państwa będącego drugą stroną umowy o przewozach lotniczych, o ile jest to przewidziane w danej umowie, o wyznaczeniu przewoźnika lotniczego, który otrzymał zezwolenie na obsługiwanie danej trasy.
2. W sytuacjach określonych w art. 15 wyznacza się przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz.
3. Wykonywanie praw nadanych na mocy zezwolenia zależy od zatwierdzenia wyznaczenia przez państwo będące drugą stroną umowy o przewozach lotniczych, jeżeli zostało to przewidziane w umowie. INAC, I.P. niezwłocznie powiadamia odpowiedniego posiadacza zezwolenia o takim zatwierdzeniu.

SEKCJA III***Prywatne umowy handlowe dotyczące wykonywania przewozów lotniczych*****Artykuł 15****Porozumienie o dzieleniu oznaczeń linii**

1. Przewoźnicy lotniczy mogą, jeżeli jest to dozwolone na mocy danej umowy o przewozach lotniczych i zgodnie z jej postanowieniami, zawierać porozumienia o dzieleniu oznaczeń linii w celu wykonywania regularnych pozawspólnotowych przewozów lotniczych.
2. W okolicznościach, o których mowa w ustępie powyżej, wniosek jest składany, dokumentowany i analizowany łącznie w oparciu o obowiązki wynikające z zawartego pomiędzy stronami porozumienia o dzieleniu oznaczeń linii.
3. Złożenie wspólnego wniosku, dostosowanego odpowiednio do ustaleń pomiędzy stronami, nie zwalnia przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz z obowiązku przestrzegania warunków zezwolenia eksploatacyjnego określonych w niniejszym dekrete z mocą ustawy.
4. Zezwolenie udzielone na mocy niniejszego artykułu prowadzi do wydania pojedynczego zezwolenia i może obejmować porozumienia o dzieleniu oznaczeń linii, które mają być zawarte, pod warunkiem że są one dozwolone na mocy umowy o przewozach lotniczych.

ROZDZIAŁ III**ZMIANY ZEZWOLENIA****Artykuł 16****Ważność**

1. Zezwolenie zachowuje ważność tak długo, jak spełnia warunki wynegocjowane w umowie o przewozach lotniczych i dopóki przewoźnik lotniczy spełnia obowiązki określone w niniejszym dekrete z mocą ustawy.
2. Ważność zezwolenia jest zawsze uzależniona od posiadania ważnej i skutecznej koncesji oraz ważnego i skutecznego certyfikatu przewoźnika lotniczego.

Artykuł 17**Zmiana zezwolenia**

INAC, I.P. może dokonać zmian w zezwoleniu, jeżeli jest to uzasadnione interesem publicznym lub wnioskuje o to posiadacz zezwolenia, pod warunkiem że INAC, I.P. zatwierdzi wnioskowaną zmianę i że nie kwestionuje się warunków podziału ograniczonych praw przewozowych.

Artykuł 18

Cofnięcie zezwolenia

1. INAC, I.P. musi cofnąć zezwolenia wydane na podstawie niniejszego dekretu z mocą ustawy w następujących przypadkach:

- a) jeżeli przewoźnik lotniczy nie rozpocznie wykonywania przewozów przez dwa kolejne planowe okresy;
- b) jeżeli przewoźnik lotniczy zawiesi lub przerwie wykonywanie przewozów z przyczyn niestanowiących siły wyższej i nie wznowi takich przewozów w ciągu sześciu miesięcy;
- c) jeżeli istnieją inne szczególne powody uzasadniające cofnięcie zezwolenia.

2. INAC, I.P. może cofnąć zezwolenia wydane na podstawie niniejszego dekretu z mocą ustawy w następujących przypadkach:

- a) jeżeli przewoźnik lotniczy nie przestrzega warunków wydania i utrzymania zezwolenia;
- b) jeżeli przewoźnik lotniczy poda nieprawdziwe dane i informacje dotyczące kwestii, o których mowa w art. 11, co prowadzi do niewłaściwego zastosowania kryteriów określonych w wyżej wymienionym artykule;
- c) ze względu na interes publiczny;
- d) w przypadku nieuiszczenia opłat, o których mowa w art. 27;
- e) jeżeli prawa przewozowe nie są wykorzystywane przez przewoźnika lotniczego w efektywny sposób lub jeżeli dany przewoźnik lotniczy narusza europejskie lub krajowe prawo konkurencji.

3. Na potrzeby ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu za siłę wyższą uznaje się wszelkie nieprzewidywalne lub niemożliwe do przewyższenia zdarzenia, których skutki pozostają poza wolą i kontrolą przewoźnika lotniczego i mają negatywny wpływ na wykonywanie przewozów na danej trasie, w szczególności:

- a) klęski żywiołowe;
- b) warunki meteorologiczne uniemożliwiające wykonanie danego lotu;
- c) zagrożenia dotyczące bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;
- d) nieoczekiwane uchybienia dotyczące bezpieczeństwa lotu;
- e) strajki mające wpływ na działanie przewoźnika lotniczego;
- f) akty terroryzmu lub wojna, wypowiedziana lub nie;
- g) zakłócenie prawa i porządku, w szczególności ze względu na niestabilność polityczną.

4. Zezwolenia mogą również zostać cofnięte na wniosek posiadacza zezwolenia.

Artykuł 19

Nadzór

Przewoźnicy, którzy otrzymali zezwolenie na wykonywanie regularnych pozawspółnotowych przewozów lotniczych na warunkach określonych w niniejszym dekrete z mocą ustawy, zobowiązani są do przedkładania co roku, w terminach określonych przez INAC, I.P., danych statystycznych dotyczących ruchu, rocznych rachunków operacyjnych oraz wszelkich innych materiałów, jakie INAC, I.P. uzna za stosowne do celów nadzoru lub niezbędne do właściwego wykonywania niniejszego dekretu z mocą ustawy.

Artykuł 20

Publikacja

Decyzje INAC, I.P. dotyczące zmiany lub cofnięcia zezwolenia na podstawie niniejszego dekretu z mocą ustawy publikowane są w *Diário da República*, seria II.

ROZDZIAŁ IV

WARUNKI EFEKTYWNEGO WYKONYWANIA PRZEWOZÓW LOTNICZYCH

Artykuł 21

Harmonogram i rozkład

1. Harmonogramy i rozkłady dotyczące przewozów lotniczych, na które wydano zezwolenie, podlegają wcześniejszemu zatwierdzeniu przez INAC, I.P., jeżeli jest to przewidziane w umowie o przewozach lotniczych.
2. Posiadacze zezwolenia są zobowiązani do stosowania się do zatwierdzonych harmonogramów i rozkładów, które należy udostępnić ogółowi społeczeństwa.

Artykuł 22

Zmiany

1. Wszelkie zmiany dotyczące zatwierdzonych harmonogramów, np. zmiany częstotliwości, dni lub godzin wykonywania przewozów, zmiana statku powietrznego, odwołanie lotu lub wprowadzenie dodatkowych lotów, wymagają uprzedniego zatwierdzenia ze strony INAC, I.P., o ile jest to przewidziane w umowie o przewozach lotniczych, chyba że takie zmiany są dokonywane w wyniku nieprzewidywalnych okoliczności lub ze względu na siłę wyższą.
2. Na potrzeby poprzedniego ustępu posiadacze zezwolenia muszą uzyskać odpowiednie zatwierdzenia ze strony władzy lotniczej państwa będącego drugą stroną umowy o przewozach lotniczych, jeżeli zostało to przewidziane w umowie.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE I SYSTEM KAR

Artykuł 23

Kontrole

1. INAC, I.P. jest odpowiedzialny za monitorowanie zgodności z przepisami niniejszego dekretu z mocą ustawy, bez uszczerbku dla specjalnych uprawnień w zakresie monitorowania nadanych z mocy prawa innym organom, które są zobowiązane do powiadamiania INAC, I.P. o wynikach swoich działań.
2. Przedsiębiorstwa transportu lotniczego są zobowiązane do przekazania do INAC, I.P. wszelkich materiałów wymaganych do celów monitorowania w ciągu 10 dni roboczych od daty odpowiedniego wniosku.

Artykuł 24

Naruszenia

1. Na potrzeby stosowania systemu obowiązującego dla naruszeń przepisów lotnictwa cywilnego, przyjętego dekretem z mocą ustawy nr 10/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r., następujące przypadki stanowią bardzo poważne naruszenia:
 - a) wykonywanie praw przewozowych przez podmiot nieposiadający zezwolenia w tym zakresie zgodnie z niniejszym dekretem z mocą ustawy;
 - b) wykonywanie praw przewozowych przez podmiot, który nie został desygnowany w tym zakresie zgodnie z niniejszym dekretem z mocą ustawy;
 - c) korzystanie z zezwolenia przez podmiot inny niż posiadacz zezwolenia;
 - d) składanie fałszywych oświadczeń w postępowaniu o przyznanie zezwolenia;
 - e) wykonywanie praw przewozowych przez podmiot, który posiada zezwolenie w tym zakresie, ale nie ma obowiązkowego ważnego ubezpieczenia;

- f) niedopełnienie przez podmioty posiadające zezwolenie obowiązku przekazania do INAC, I.P. rocznych danych statystycznych dotyczących ruchu i rocznych rachunków operacyjnych oraz odmowa przekazania materiałów, jakich INAC, I.P. zażąda do celów monitorowania zgodności z przepisami niniejszego dekretu z mocą ustawy;
- g) zmiany w zatwierdzonych harmonogramach dotyczące częstotliwości, dni lub godzin wykonywania przewozów, zmiany statku powietrznego, odwołania lotów lub wprowadzenia dodatkowych lotów bez uprzedniego zatwierdzenia przez INAC, I.P. zgodnie z art. 22 ust. 1.
2. Na potrzeby stosowania systemu obowiązującego dla naruszeń przepisów lotnictwa cywilnego, przyjętego dekretem z mocą ustawy nr 10/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r., następujące przypadki stanowią poważne naruszenia:
- a) przewoźnik lotniczy nie rozpoczął wykonywania regularnych przewozów pozawspólnotowych w terminie określonym do tego celu bądź też zawiesił lub przerwał wykonywanie takich przewozów z przyczyn niestanowiących siły wyższej, zgodnie z art. 18 ust. 2;
- b) brak dostarczenia harmonogramów i rozkładów dotyczących przewozów lotniczych objętych zezwoleniem na potrzeby zatwierdzenia przez INAC, I.P., zgodnie z art. 21 ust. 1;
- c) niestosowanie się do harmonogramów i rozkładów zatwierdzonych przez INAC, I.P., zgodnie z art. 21 ust. 2;
- d) niedopełnienie obowiązku publikacji harmonogramów i rozkładów zatwierdzonych przez INAC, I.P., zgodnie z art. 21 ust. 2;
- e) nieuiszczenie opłat określonych w art. 27.
3. Zaniedbania i usiłowanie popełnienia naruszenia również podlegają karom.

Artykuł 25

Postępowanie w sprawie naruszeń

1. Zgodnie z dekretem z mocą ustawy nr 145/2007 z dnia 27 kwietnia 2007 r. INAC, I.P. jest odpowiedzialny za wszczęcie i prowadzenie postępowania w sprawie naruszeń oraz nakładanie grzywien i kar dodatkowych.
2. Naruszenia określone w niniejszym dekrete z mocą ustawy podlegają systemowi obowiązującemu dla naruszeń przepisów lotnictwa cywilnego, przyjętemu dekretem z mocą ustawy nr 10/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r.

Artykuł 26

Kary dodatkowe

1. Zgodnie z sekcją II, rozdział II dekretu z mocą ustawy nr 10/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r. oraz art. 21 przepisów ogólnych dotyczących naruszeń, przyjętych dekretem z mocą ustawy nr 433/82 z dnia 27 października 1982 r., zmienionym dekretem z mocą ustawy nr 356/89 z dnia 17 października 1989 r., dekretem z mocą ustawy nr 244/95 z dnia 14 września 1995 r., dekretem z mocą ustawy nr 323/2001 z dnia 17 grudnia 2001 r. oraz ustawą nr 109/2001 z dnia 24 grudnia 2001 r. INAC I.P. może nałożyć dodatkową karę zakazu wykonywania działalności z zakresu transportu lotniczego na okres do lat dwóch zgodnie z art. 14 dekretu z mocą ustawy nr 10/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r. oprócz grzywny za naruszenia określone w art. 24 ust. 1 lit. a), b), c) i d).
2. Kary z tytułu naruszeń mogą być publikowane zgodnie z art. 13 dekretu z mocą ustawy nr 10/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE I PRZEJŚCIOWE*Artykuł 27***Opłaty**

1. Złożenie wniosku o zezwolenie eksploatacyjne oraz wydanie zezwolenia podlegają opłacie wstępnej, która wzrasta o 50 % w przypadkach określonych w art. 11 i 12 niniejszego dekretu z mocą ustawy.
2. Posiadacze zezwoleń eksploatacyjnych przewidzianych w niniejszym dekrete z mocą ustawy zobowiązani są również do uiszczania rocznej opłaty obliczonej na podstawie kosztów związanych z nadzorowaniem wdrażania ram prawnych ustanowionych w niniejszym dekrete z mocą ustawy.
3. Opłaty, o których mowa w niniejszym artykule, ustala się rozporządzeniem ministra odpowiedzialnego za sektor lotnictwa cywilnego.
4. Do chwili opublikowania rozporządzenia, o którym mowa w powyższym ustępie, wszystkie przepisy dotyczące opłat określone w niniejszym artykule pozostają w mocy.

*Artykuł 28***Uchylenie**

Nie naruszając przepisów art. 27 ust. 4, uchyła się dekret z mocą ustawy nr 66/92 z dnia 23 kwietnia 1992 r.

*Artykuł 29***Wejście w życie**

Niniejszy dekret z mocą ustawy wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu.

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 70/08)

Numer pomocy	SA.22488 (XR 13/07)	
Państwo członkowskie	Austria	
Numer referencyjny państwa członkowskiego	—	
Nazwa regionu (NUTS)	Suedoesterreich, Ostoesterreich, Westoesterreich Artykuł 107 ust. 3 lit. c), art. 107 ust. 3 lit. a)	
Organ przyznający pomoc	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit (BMWA), Abteilung V/4 (Tourismus-Förderungen) Stubenring 1 1011 Wien ÖSTERREICH http://www.oeht.at	
Nazwa środka pomocy	Richtlinien des Bundesministers für Wirtschaft und Arbeit für die Übernahme von Haftung für die Tourismus- und Freizeitwirtschaft 2007-2013, Punkte 4.1, 4.2, 4.3, 4.4 und 4.5	
Krajowa podstawa prawna (odesłanie do właściwego promulgatora krajowego)	—	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	
Zmiany istniejącego środka pomocy	—	
Czas trwania pomocy	1.1.2007–31.12.2013	
Sektor(y) gospodarki	Zakwaterowanie	
Rodzaj beneficjenta	—	
Całkowity planowany roczny budżet programu pomocy	0,21 EUR (w mln)	
Przeznaczona na gwarancje	0,03 EUR (w mln)	
Instrument pomocy (art. 5)	Gwarancja	
Odesłanie do decyzji Komisji	—	
W przypadku współfinansowania z funduszy wspólnotowych	—	
Cele	Maksymalna intensywność pomocy w % lub maksymalna kwota pomocy w walucie krajowej	MŚP – w %
	0 EUR	0 %

Adres internetowy pełnego tekstu środka pomocy

<http://www.oeht.at>

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 70/09)

Numer pomocy	SA.22524 (XR 28/07)	
Państwo członkowskie	Austria	
Numer referencyjny państwa członkowskiego	—	
Nazwa regionu (NUTS)	Steiermark Artykuł 107 ust. 3 lit. c)	
Organ przyznający pomoc	Steirische Wirtschaftsförderungsges.m.b.H. Nikolaiplatz 2 8020 Graz ÖSTERREICH E-mail: annemarie.goetschl@sfg.at erich.steiner@sfg.at 0316/ 7093-114 bzw. DW 115 http://www.sfg.at	
Nazwa środka pomocy	Aktionsprogramm Innovative Investitionen	
Krajowa podstawa prawna (odesłanie do właściwego promulgatora krajowego)	Steiermärkisches Wirtschaftsförderungsgesetz LGBL. Nr. 14/2002 in der geltenden Fassung Allgemeine Rahmenrichtlinie für die Gewährung von Förderungen nach dem Steiermärkischen Wirtschaftsförderungsgesetz (Beschluss der Steiermärkischen Landesregierung vom 15.5.2000, GZ LBD-WIP 13 Fo 7-00/46) Richtlinie für die Steirische Wirtschaftsförderung (eingereicht zur Notifizierung bei der EK am 29.8.2006; N 572/2006)	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	
Zmiany istniejącego środka pomocy	Modification N 572/06	
Czas trwania pomocy	31.1.2007–31.12.2013	
Sektor(-y) gospodarki	Wszystkie sektory gospodarki kwalifikujące się do pomocy	
Rodzaj beneficjenta	—	
Całkowity planowany roczny budżet programu pomocy	105 EUR (w mln)	
Przeznaczona na gwarancje	15 EUR (w mln)	
Instrument pomocy (art. 5)	Dotacja bezpośrednia	
Odesłanie do decyzji Komisji	—	
W przypadku współfinansowania z funduszy wspólnotowych	—	
Cele	Maksymalna intensywność pomocy w % lub maksymalna kwota pomocy w walucie krajowej	MŚP – w %
	0 EUR	0 %

Adres internetowy pełnego tekstu środka pomocy:

<http://www.sfg.at/cms/82/>

„Aktionsprogramm — Innovative Investitionen”

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

EUROPEJSKI BANK INWESTYCYJNY

Zaproszenie do składania propozycji – Druga edycja turnieju innowacji społecznych instytutu EBI

(2013/C 70/10)

Instytut EBI organizuje drugą edycję turnieju innowacji społecznych.

Turniej innowacji społecznych, ustanowiony przez instytut EBI w 2012 roku, jest sztandarową inicjatywą programu społecznego. Celem tego turnieju jest wspieranie innowacyjnych pomysłów oraz identyfikowanie/nagradzanie możliwości mogących przynieść istotne korzyści dla społeczeństwa lub wykazujących się najlepszymi praktykami o konkretnych, adaptowalnych rezultatach. Jego zadaniem jest promowanie tworzenia wartości społecznych w zakresie walki z wykluczeniem społecznym. Do tego turnieju można zgłosić projekty w różnych dziedzinach – od edukacji i opieki zdrowotnej poprzez nowe technologie, nowe systemy i nowe procesy po środowisko naturalne i miejskie. Usprawnienia w tych dziedzinach są niezbędne do osiągnięcia sukcesu w biznesie, a innowacje społeczne mogą mieć istotny wpływ społeczny. Wraz z wprowadzeniem nagrody kategorii specjalnej w 2013 roku środowisko miejskie i naturalne nabiorą dodatkowego znaczenia.

Bardziej szczegółowe informacje na temat edycji w 2013 roku można znaleźć na stronie internetowej turnieju pod adresem:

<http://institute.eib.org/2013/02/the-eib-institute-organises-the-second-edition-of-its-social-innovation-tournament/>

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6865 – Oaktree/Countryside)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 70/11)

1. W dniu 27 lutego 2013 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo OCM Luxembourg Coppice Holdco Sarl, ostatecznie kontrolowane przez Oaktree Capital Group LLC („Oaktree”, Stany Zjednoczone), przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad przedsiębiorstwem Countryside Properties plc („Countryside”, Zjednoczone Królestwo), w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Oaktree: działalność w zakresie alternatywnych i nietradycyjnych funduszy inwestycyjnych. Oaktree Group posiada udziały w szeregu przedsiębiorstw działających w sektorze nieruchomości i budowlanym, w tym Countrywide plc, Pegasus Retirement Homes plc.; Knightsbridge Student Housing Ltd. i Titlestone Property Finance Ltd,
- w przypadku przedsiębiorstwa Countryside: projektowanie i budowa nieruchomości mieszkaniowych i rewitalizacja obszarów miejskich.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6865 – Oaktree/Countryside, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.6796 – Aegean/Olympic II)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2013/C 70/12)

1. W dniu 28 lutego 2013 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Aegean Airlines SA („Aegean”, Grecja), przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Olympic Air SA („Olympic Air”, Grecja) w drodze zakupu udziałów. Koncentrację odesłały do Komisji, zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, cypryjskie i greckie krajowe organy ds. konkurencji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
- w przypadku przedsiębiorstwa Aegean: grecka linia lotnicza obsługująca krajowe i międzynarodowe loty ze swojej bazy głównej – Międzynarodowego Portu Lotniczego Ateny oraz niektórych innych lotnisk greckich,
 - w przypadku Olympic Air: grecka linia lotnicza obsługująca krajowe oraz w mniejszym zakresie międzynarodowe loty ze swojej bazy głównej – Międzynarodowego Portu Lotniczego Ateny.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6796 – Aegean/Olympic II, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych
(2013/C 70/13)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾

„PAN DE ALFACAR”

NR WE: ES-PGI-0005-0890-05.09.2011

ChOG (X) ChNP ()

1. Nazwa:

„Pan de Alfacar”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Hiszpania

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:

3.1. Rodzaj produktu:

Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze i inne wyroby piekarskie

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

Produkt objęty nazwą „Pan de Alfacar” to chleb wyrabiany ręcznie podczas co najmniej jednego z etapów jego produkcji. Może mieć jedną z następujących form: „bollo”, „roscó”, „rosca” i „hogaza”, otrzymywane z takiej samej masy początkowej.

Chleb w formie „bollo” ma kształt podłużny, zakończony z każdej strony czubkiem zwanym „teta”, z jednym podłużnym nacięciem. Do obrotu wprowadza się bochenki o masie:

— 80 g dla chleba o długości $20 \pm 3,0$ cm i szerokości $7,5 \pm 2,0$ cm,

— 125 g dla chleba o długości $24 \pm 3,0$ cm i szerokości $9 \pm 2,0$ cm,

— 250 g dla chleba o długości $38 \pm 4,0$ cm i szerokości $10 \pm 2,0$ cm.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych.

Chleb w formie „rosco” ma kształt elipsy o przekroju spłaszczonej rury, charakteryzuje się pewną niesymetrią osiową. Chleb posiada jedno podłużne nacięcie wykonane w najgrubszej części. Odcinek ręcznego złączenia dwóch końców chleba jest cieńszy i nie posiada nacięć. Chleb „rosco” występuje tylko w jednym rozmiarze i waży 250 g, a jego wymiary są następujące: długość $34 \pm 3,0$ cm, szerokość $14 \pm 2,0$ cm, największa średnica wewnętrzna $24 \pm 3,0$ cm.

Chleb typu „rosca” ma kształt okrągły o przekroju spłaszczonej tuby, charakteryzuje się pewną niesymetrią osiową. Jego cechą charakterystyczną jest punkt złączenia dwóch końców, wykonany ręcznie i zwany „suegra” (teściowa). Chleb ten jest nacięty na całej swej długości, z wyjątkiem punktu złączenia. Chleb „rosca” występuje tylko w jednym rozmiarze i waży 500 g, a jego wymiary są następujące: średnica zewnętrzna $28 \pm 3,0$ cm, średnica wewnętrzna $14 \pm 2,0$ cm.

Chleb typu „hogaza” to bochenki o idealnie okrągłym kształcie, z wypukłą górą. W tej właśnie części umieszczone jest znakowanie lub „pintao” – nacięcia w kształcie kwadratu. Chleb ten jest dostępny w trzech rozmiarach: 250 g (średnica wewnętrzna $17 \pm 2,0$ cm), 500 g (dolna średnica $24 \pm 2,0$ cm) i 1 000 g (dolna średnica $32 \pm 3,0$ cm).

Zawartość masy suchej w chlebie wynosi od 65 % do 80 %. Miąższ o kremowobiałej barwie jest elastyczny i łagodny w smaku. Dziurki w miąższu, o zróżnicowanej wielkości, są rozmieszczone w sposób nieregularny. Miąższ ma charakterystyczny kwaśny lub mleczny aromat pochodzący z fermentacji, który może być mało lub średnio intensywny. Skórka, średnio cienka bądź gruba, ma grubość ponad 1,5 mm; jest złota, nieposypana mąką, lekko błyszcząca i stosunkowo gładka.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

Chleb „Pan de Alfacar” jest otrzymywany ze słabej mąki pszennej ($W = 110 - 150 \times 10^{-4}$ dzuli). Stosunek sprężystości do rozciągliwości ciasta (P/L) wynosi pomiędzy 0,3–0,6. Ph naturalnej masy podstawowej wynosi od 4 do 6 (od 10 % do 25 % mąki dodanej do przygotowania ciasta) i wiąże się z uprzednią fermentacją przeprowadzoną w wyznaczonym obszarze. Woda pochodzi ze źródła Alfacar (od 55 do 62 litrów na 100 kg mąki), stosowane drożdże są biologiczne (*Saccharomyces cerevisiae* L.) i nie przekraczają 3 % masy mąki w cieście, a ilość soli jadalnej mieści się w granicach dozwolonych obowiązującymi przepisami techniczno-sanitarnymi.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Całość procesu wytwarzania tego chleba ma miejsce w obszarze geograficznym określonym w pkt 4.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:

—

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Chleb jest wprowadzany do obrotu z identyfikacyjną banderolą gwarancyjną, którą stanowi pieczęć.

Etykieta zawiera nazwę „Pan de Alfacar” oraz logo Unii Europejskiej, znajdujące się w tym samym polu widzenia.

Podmioty gospodarcze, które przestrzegają wymogów zawartych w specyfikacji „Pan de Alfacar”, będą mogły wystąpić o banderolę gwarancyjną.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Gminy Alfacar i Víznar, leżące obydwie w północnowschodnim łuku żywej niziny Grenady, posiadają takie same cechy środowiskowe: woda pochodząca ze źródła Alfacar, klimat śródziemnomorski, kontynentalny, wilgotny, właściwy śródziemnomorskim obszarom górskim, oraz mikroklimat pozostający pod wpływem parku krajobrazowego Sierra de Huétor. Terytoria obu gmin mają powierzchnię 29,4 km², położone są na wysokości 980 m n.p.m., co jest średnią wysokością, na jakiej leży większość gmin w tym obszarze.

5. Związek z obszarem geograficznym:

Związek produktu z nazwą „Pan de Alfacar” opiera się przede wszystkim, chociaż nie wyłącznie, na renomie historycznej i handlowej, która utrzymała się przez cały XX wiek. Związek ten jest jednak jeszcze głębszy ze względu na środowisko geograficzne, gdyż właściwości charakterystyczne produktu są szczególnie związane z jego pochodzeniem.

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Czynniki naturalne

- Miejscowe środowisko geograficzne o szczególnych cechach naturalnych:

Obszar wytwarzania produktu, na zboczach Sierra de Alfaguara, w sąsiedztwie parku krajobrazowego i rezerwatu przyrody Sierra Nevada, jest źródłem specjalnych, mikro-środowiskowych warunków wytwarzania tego chleba. Z jednej strony jest to obecność tamtejszej mikroflory, składającej się z drożdży i bakterii mlekowych i octowych, które mają wpływ na równowagę mikrobiologiczną zakwasu chlebowego. Z drugiej zaś strony są to szczególne warunki klimatyczne, klimat gór śródziemnomorskich (śródziemnomorski, kontynentalny, wilgotny), które w połączeniu z tamtejszym środowiskiem mikrobiologicznym wpływają na warunki procesu biologicznego fermentacji.

- Szczególne miejscowe zasoby hydrogeologiczne:

W obszarze produkcji „Pan de Alfacar” znajduje się ważna warstwa wodonośna biorąca swój początek w słynnym źródle Alfacar. Jeżeli chodzi o aspekt hydrogeologiczny, parametry hydrotermiczne, hydrochemiczne i izotopowe są zawsze identyczne, bez względu na warunki atmosferyczne panujące w danym momencie. Woda ta posiada właściwości fizyczno-chemiczne sprawa-
dzające się do trzech punktów:

- średnia mineralizacja,
- charakter średnio do silnie zasadowego,
- twardość średnia do wysokiej.

Czynnik ludzki

- Tradycyjne, szczególne praktyki stosowane przy wytwarzaniu chleba „Pan de Alfacar” są następujące:
- praktyka nawilżania ciasta na chleb do wilgotności wynoszącej pomiędzy 55 % a 62 %, co pozwala uzyskać ciasto typu „półmiękkiego”,
- temperatura ciasta pod koniec wyrabiania wynosząca pomiędzy 21 °C a 27 °C,
- praktyka zwana „recentao” polegająca na umieszczaniu ciasta z drożdżami do fermentacji w wiaderkach drewnianych.
- pozostawianie w warunkach naturalnych ciasta zagniecionego w kulę lub uformowanego w blok: ciasto uformowane w blok odpoczywa po wyrobieniu przez 5 do 20 minut; ciasto zagniecone w kulę odpoczywa przez 15 minut,
- formowanie ręczne,
- fermentacja jest procesem jednokrotnym i nieprzerwanym; odbywa się w warunkach naturalnych i trwa od 1 do 2 godzin,
- nacinanie podłużne i poprzeczne bochenków,
- pieczenie chleba w piecach o ogniotrwałym dnie,
- pieczenie „Pan de Alfacar” w piecach, w których już raz uprzednio był tego dnia pieczony chleb.

5.2. Specyfika produktu:

- Sucha masa „Pan de Alfacar”: od 65 % do 80 %.
- Charakterystyczny aromat: wynik połączenia aromatów wytworzonych podczas fermentacji ciasta (fermenty octowe lub mlekowe), o słabej do średniej intensywności.

- Miąższ „Pan de Alfacar”:
 - struktura: elastyczna i delikatna,
 - barwa: kremowobiała,
 - otwory w miąższu: otwory w miąższu, o zróżnicowanej wielkości, są rozmieszczone w sposób nieregularny.
- Skórka „Pan de Alfacar”:
 - grubość: średnia do grubej, przekracza 1,5 mm,
 - kolor złoty, nieposypana mąką, lekko błyszcząca i stosunkowo gładka.
- Wielkość i forma „Pan de Alfacar”:

Zależność pomiędzy masą i objętością różnych form chleba stanowi cechę charakterystyczną tego produktu i wskaźnik gęstości miąższu.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):

- Sucha masa „Pan de Alfacar”: od 65 % do 80 %.

Resztkowa sucha masa „Pan de Alfacar” zależy od czynników naturalnych i ludzkich. Jest bezpośrednio związana z wodą, stopniem nawilgocenia i czasem pieczenia.

- Charakterystyczny aromat „Pan de Alfacar”:

Charakterystyczny dla „Pan de Alfacar” aromat powstaje podczas procesu fermentacji i zależy bezpośrednio od czynników naturalnych i ludzkich.

Do czynników naturalnych zalicza się:

- wodę ze źródła Alfacar o szczególnym składzie fizyczno-chemicznym i korzystnym wpływie na fermentację zaczynu i ciasta,
- naturalne środowisko gór położonych nad Morzem Śródziemnym (park krajobrazowy Sierra de Huétor) zapewnia ekstremalne warunki klimatologiczne (temperatura i wilgotność), jeśli chodzi o proces fermentacji. Roślinność naturalnie tu rosnąca sprzyja z kolei mikrobiologii leśnej, która naturalnie włącza się w proces fermentacji zaczynu.

Czynniki ludzkie o największym znaczeniu:

- okres odpoczynku ciasta w bloku,
- stosowanie wiader drewnianych do zaczynu stwarza idealne warunki do pogłębionej fermentacji, pozwala rozwinąć się populacjom mikrobiologicznym i ułatwia powtarzanie procesu fermentacji.

Zarządzanie warunkami naturalnymi (temperatura, wilgotność) w piekarni poprzez kontrolowanie czasu i warunków fermentacji zaczynu.

- Miąższ „Pan de Alfacar”:

Jego barwa, otwory i konsystencja zależą od czynników naturalnych i ludzkich.

Główne czynniki naturalne wpływające na właściwości miąższu:

- Woda ze źródła Alfacar, której szczególne właściwości fizyczno-chemiczne wzmacniają sieć glutenową w słabych mąkach, zwiększając ich zdolność do zatrzymywania CO₂.

Powiązane czynniki ludzkie:

- stopień wilgotności w połączeniu z typem mąki i zdolnością ciasta do zatrzymywania gazów,

- odpoczynek ciasta uformowanego w blok, dzięki czemu otrzymuje się miąższ mniej jednolity, co sprzyja wzmocnieniu sieci białkowej, która powstaje podczas wyrabiania, co z kolei ułatwia zatrzymywanie gazów,
- zagniatanie w kulę, by uniknąć utraty gazów,
- odpoczynek ciasta zagniecionego w kulę (podobnie jak uformowanego w blok) ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odpowiedniej konsystencji chleba przed ponownym ugniataniem go podczas formowania w bochenki,
- formowanie ręczne bochenków,
- nacięcia pionowe wpływające na objętość bochenków, na ich konsystencję i kształt miąższu, gdyż powodują one utratę gazów w części wierzchniej większą niż przy nacięciu poprzecznym, co z kolei powoduje, że po wsadzeniu do pieca objętość chleba jest nieco mniejsza, a miąższ bardziej zwarty,
- forma chleba odgrywa również rolę w usunięciu gazów i wpływa na konsystencję chleba.

Wybór mąki pszennej oraz całość procesu wytwarzania ma wpływ na barwę miąższu produktu końcowego.

- Skórka „Pan de Alfacar”:

Tworzenie się skórki o grubości ponad 1,5 mm, charakterystycznej dla tego produktu, jest spowodowane stosowanym procesem fermentacji, stopniem nawilgocenia ciasta i rodzajem używanego pieca, w połączeniu z doskonale dobraną długością pieczenia.

Lekki połysk skórki wynika z faktu pieczenia „Pan de Alfacar” w piecach, w których już raz uprzednio był tego dnia pieczony chleb (drugi wypiek), tzn. w momencie kiedy temperatura i wilgotność w piecu są już ustabilizowane.

Złota barwa skórki jest związana z rodzajem stosowanej mąki oraz rodzajem pieczenia, jak również temperaturą i długością pieczenia.

Gładkość skórki jest związana z wilgotnością i procesem fermentacji.

- Wielkość i forma „Pan de Alfacar”:

Wielkość chleba, będąca wskaźnikiem gęstości miąższu i wzrostu ciasta, zależy zarówno od składników „Pan de Alfacar”, jak i od procesu jego wytwarzania, który z kolei zależy od czynników naturalnych i ludzkich takich samych, jak te które przytaczano powyżej w kontekście miąższu.

- Renoma nazwy „Pan de Alfacar”:

Wiele informacji handlowych, reklamowych, społecznych, gospodarczych i historycznych potwierdza stosowanie nazwy „Pan de Alfacar” jako „znaku towarowego” już w XVI wieku.

- Stosowanie nazwy „Pan de Alfacar” jako reklamy handlowej:

Zapis „Pan de Alfacar” jest oznaczeniem handlowym stosowanym w dystrybucji i punktach sprzedaży od 1970 r. Badanie renomy nazwy „Pan de Alfacar” potwierdza, że nazwa ta jest głęboko zakorzeniona w języku codziennym ludności mieszkającej w prowincji Grenada.

- Wzmianki prasowe o renomie handlowej marki „Pan de Alfacar”:

Począwszy od 1982 r. opublikowano na ten temat niezliczone artykuły w prasie lokalnej i krajowej oraz w prasie specjalistycznej; istnieją również wzmianki w prasie międzynarodowej i w internecie. Potwierdzają one renomę „Pan de Alfacar”, jeśli chodzi o aspekt tradycyjny sektora piekarskiego w Alfacar od XVI w., jego umiejętności, cechy charakterystyczne produktu i zdobyte przez niego nagrody.

- Wzmianki dotyczące cech charakterystycznych „Pan de Alfacar”:

Wzmianki takie istnieją w publikacjach technicznych i prasie specjalistycznej i branżowej omawiającej zalety „Pan de Alfacar”, jak również w książce José Carlosa Capela opublikowanej w 1991 r. i zatytułowanej „El pan: elaboración, formas, mitos, ritos y gastronomía. Glosario de los panes de España” („Pieczywo: wytwarzanie, formy, mity, rytuały i gastronomia. Glosariusz hiszpańskiego pieczywa”), w której mowa o „roscos” z Alfacar – jednej z odmian chleba „Pan de Alfacar”.

— Znaczenie produkcji:

Jak wspominał już o tym geograf Bosque Laurel, „w 1950 r. Alfacar i Víznar były najważniejszymi ośrodkami produkcji pieczywa w Grenadzie. W tym samym roku 7 000 kg chleba »Pan de Alfacar«, poszukiwanego przez konsumentów i o najwyższej jakości, było codziennie sprzedawanych w stolicy prowincji.”.

— Odniesienia historyczne w literaturze zaświadczaające o znaczeniu społeczno-gospodarczym „Pan de Alfacar”:

Opublikowane w 2008 r. opracowanie zatytułowane „»El pan de Alfacar«: tahonas y hornos tradicionales” („»Pan de Alfacar«: piekarnictwo i wypiek tradycyjny”) (Reyes Mesa, J.M. et. al., 2008) potwierdza długą historię tego produktu – od XVI w. do naszych czasów.

Różne publikacje historyczno-geograficzne i zapisy katastralne potwierdzają znaczenie „Pan de Alfacar”. Najważniejsze to: „Libro de Apeo y Repartimiento de Alfacar” („Księga pomiarów terenu i podziału Alfacar”) z 1571 r. i takie samo opracowanie na temat Víznar z 1572 r. po rekonkwiescie Grenady, „Diccionario Geográfico de Málaga y Granada” („Słownik geograficzny Málaga i Grenady”) Tomása Lópeza i Vargasa Machuki (rękopis z 1795 r., Biblioteka Narodowa w Madrycie), kataster markiza Ensenady opublikowany w 1752, F. Henríquez de Jonquera (1987): „Anales de Granada: descripción del reino de Granada y ciudad de Granada, crónica de la Reconquista” („Roczniki Grenady: opis Królestwa Grenady i miasta Grenada – kronika rekonkwisty (1482–1492), wydarzenia z lat 1588–1646” oraz „Diccionario Geográfico, Estadístico e Histórico de España y sus posesiones de Ultramar” („Słownik geograficzny, statystyczny i historyczny Hiszpanii i jej terytoriów zamorskich”) Pascuala Madoza (1845–1850).

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 ⁽³⁾)

Pełen tekst specyfikacji oznaczenia znaleźć można pod następującym linkiem:

http://www.juntadeandalucia.es/agriculturaypesca/portal/export/sites/default/comun/galerias/galeriaDescargas/cap/industrias-agroalimentarias/denominacion-de-origen/Pliegos/Pliego_pan_alfacar.pdf

lub

bezpośrednio na stronie głównej portalu internetowego Rady ds. Rolnictwa, Rybołówstwa i Środowiska Naturalnego (Consejería de Agricultura y Pesca): (<http://www.juntadeandalucia.es/agriculturaypesca/portal>), zgodnie z następującą ścieżką dostępu: „Industrias Agroalimentarias”/„Calidad y Promoción”/„Denominaciones de Calidad”/„Otros Productos”, specyfikację znaleźć można pod numerem znaku jakości.

⁽³⁾ Porównaj: przypis 2.

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Europejski Bank Inwestycyjny

2013/C 70/10	Zaproszenie do składania propozycji – Druga edycja turnieju innowacji społecznych instytutu EBI	28
--------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2013/C 70/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6865 – Oaktree/Countryside) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	29
2013/C 70/12	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6796 – Aegean/Olympic II) ⁽¹⁾	30

INNE AKTY

Komisja Europejska

2013/C 70/13	Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	31
--------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL